

TÄZETTE #9

THEATERAANZEE.BE

VRIJDAG 05/08/2016

MET EEN LACH EN EEN TRAAAN AFSCHEID VAN 'UITGELEZEN AAN ZEE'

Tien jaar *Uitgelezen aan zee*. Ook dat is een jubileum op deze feesteditie. Maar anders dan bij TAZ als zomerfestival an sich, werd er gisteren een finaal punt gezet achter de tiende jaargang van dit populaire boekenprogramma-aan-zee. Eindigen in schoonheid heet dat, of toch: eindigen met een mooi rond getal. TAZ blijft overigens ook de komende jaren nog literatuurformats presenteren. Misschien zelfs met gezichten van het *Uitgelezen*-panel, maar in dat verband laat festivalleider Luc Muylaert nog niet in zijn kaarten kijken.

En dus was het met een warme glimlach, maar ook met een zilte traan in de ooghoek, dat gastvrouw Fien Sabbe, minister van staat Jos Geysels, journaliste Anna Luyten en hun twee speciale gasten – actrice Els Dottermans en zanger Stijn Meuris – gisterenmiddag in de chesterfields van de Panoramazaal plaatsnamen. Gelukkig voor de dynamiek van het anderhalf uur durende praatprogramma konden de melancholici, op het podium en in het publiek, zich mentaal optrekken aan het energieveld van Dottermans & Meuris, zodat de weemoed nooit echt overheerste. Een praatprogramma, en bij uitbreiding elke andere formule, is maar zo goed als de mensen die het bevolken. Wat dat betreft was deze zevende en laatste aflevering wel een schot in de roos. Alle panelleden waren goed tot zeer goed van de

tongriem gesneden, en er mocht al eens gelachen worden. Met de eerste onwennige stapjes op FB van Els Dottermans bijvoorbeeld (zie *TAZette*#8). Of met het luidop zoeken naar argumenten tijdens de boeken die werden besproken.

Want dat laatste vormt natuurlijk de harde kern van *Uitgelezen*: de boeken op tafel (lees: de verplichte lectuur zoals die vooraf door de redactie werd opgelegd, gevolgd door de persoonlijke literaire tips van elk panellid apart). Gisteren werden respectievelijk *Het Smelt*, het alomtegenwoordige debuut van Lize Spit, en *Jacht* van Elvis Peeters besproken. Nu is er over dat eerste boek al heel veel gezegd en geschreven, want *Het Smelt* is met voorsprong de literaire hype van het afgelopen jaar te noemen. Maar die status is alleen maar verdiend, zo oordeelde het voltallige panel, waarbij Meuris een kanttekening maakte bij de “typisch Vlaamse” reflex om literaire (en andere) sensaties ook heel snel weer zwart te maken of in vraag te stellen. Wie zijn kop boven het maaiveld durft te steken verdient minstens respect, zo klonk het gisteren, en Spit heeft haar succes alleen maar te danken aan haar originele, straffe debuutroman. Een roman met een donkere ondertoon (iemand noemde haar de Bret Easton Ellis van de Belgische Kempen) en om meer dan één reden “filmisch” gecomponeerd. Van Spits debuut volgt in de nabije toekomst trouwens een filmversie, met Veerle Baetens als regisseur. Dottermans: “Ik doe dat normaal nooit, maar voor

deze ene keer wel: ik heb Veerle gemaïld om te melden dat ik in die film wel zou willen meespelen.”

Over *Jacht* van Elvis Peeters, in werkelijkheid een schrijversduo bestaande uit Jos Verlooy en Nicole van Bael, waren de meningen iets genuanceerder. Dat wil zeggen: Dottermans verklaarde al snel “helemaal niks” te hebben met het onderwerp en de uitwerking (“Dieren die spreken? Het irriteert mij, net zoals ik ook niks moet hebben van sciencefiction”). Maar de andere drie panelleden braken, elk op hun manier, een lans voor de originele parabel (“Of is het een allegorie?”) van Peeters. “Alleen,” aldus Meuris, “heb ik de pointe van het boek nooit gevonden.” Het antwoord op die vraag kwam al snel van Jos Geysels, niet toevallig een *Uitgelezen*-panellid van het eerste uur, nu al meer dan twaalf jaar geleden, en luidde als volgt: “Dieren hebben meer solidariteit dan mensen.” Een mooie gedachte. En toen moesten de persoonlijke literaire favorieten van het panel nog aan bod komen. Zo vloog ook deze laatste *Uitgelezen aan zee* voorbij, sfeervol ondersteund door het pianospel van Jelle Vastershaeghe. Met, aan het einde, vlak voor het voltallige panel in de bloemen werd gezet, de allerlaatste *Uitgelezen-tombola-aan-zee* (voor het archief van TAZ: het waren de nummers 254, 272, 988, 552 en 546). En een extra warm applaus – voor tien mooie zomers. (SH)

ACTIE IS DE NOOD OM UIT TE SPREKEN

VERSLAG ‘AMBUSH’

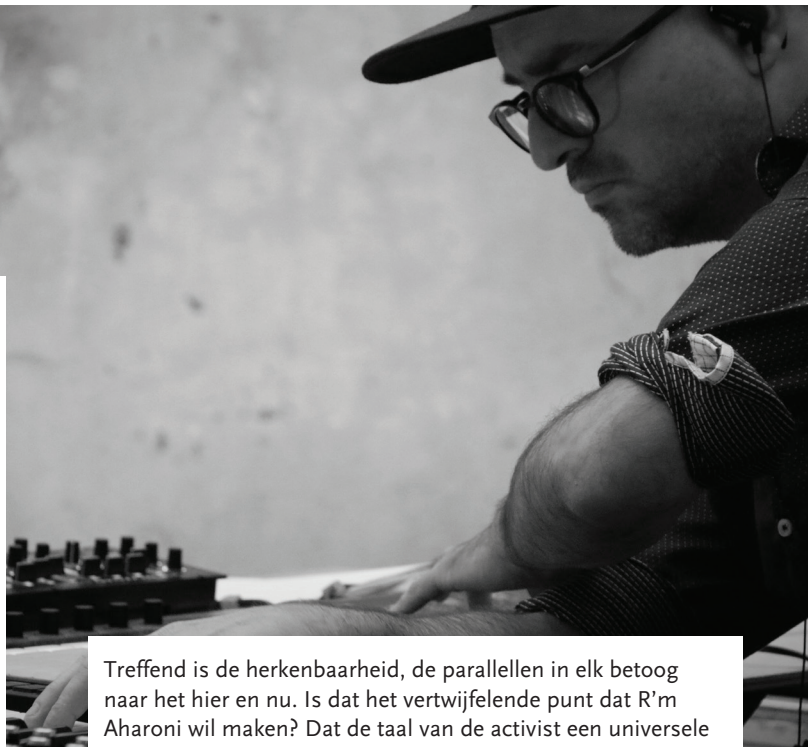
R’m Aharoni studeerde in 2015 af aan het Gentse KASK met een re-enactment van een historische politieke speech van kunstenaar Eric Gill uit 1936, *And Who Wants Peace?*. Op TAZ brengt hij naast dit stuk ook een gloednieuwe voorstelling, *AMBUSH*.

And Who Wants Peace? bracht sommige van onze redactieleden licht van de wijs. Stellingen als “vrede is een politieke strategie, net als oorlog” lieten ruimte voor verwarring. In *AMBUSH* gaat R’m Aharoni verder in het aftasten van de grijze zone tussen podium en activisme.

Hij plaatst vier speeches van politieke activisten uit vier verschillende continenten en periodes naast elkaar. We komen niet te weten wie de activisten zijn, waarvoor ze strenden of pleitten of wat de aanleiding of beweegredenen voor hun speech was.

R’m interpreteert de speeches met bijna aanmatigende zelfverzekerdheid, op eentje na. Die horen we vertolkt door een vrouwelijke stem. Een bewuste ingreep, zo deelt hij ons mee, omdat hij vond dat een vrouwelijke interpretatie niet kon en mocht uitblijven.

Elk oordeel ontbreekt. De maker en performer bekennt geen kleur. Dat verwacht evenzeer als het fascineert. Hoe plaatsen we statements als “macht is altijd corrupt” naast “kapitalisme is wedijver zonder einde”? Hoe verhoudt een quote als “een hart is een revolutionaire cel” zich tot “onze voorouders brachten deze natie tot een nieuw begin”? De naam van de voorstelling sluipst binnen in de laatste redevoering, waarin de hinderlaag wordt ontmaskerd als politieke tactiek, één die ons dwingt om naar alle kanten tegelijk te kijken. “Er bestaat geen vreedzaam protest. Wanneer er geen rellen zijn, dan worden ze uitgelokt.”

Treffend is de herkenbaarheid, de parallellen in elk betoog naar het hier en nu. Is dat het vertwijfelende punt dat R’m Aharoni wil maken? Dat de taal van de activist een universele taal is, los van casus en strijdpunt, als een tijdloos canon? We weten het niet zeker. Wat we wel zeker weten is dat R’m Aharoni fascineert, uitdaagt en absoluut te volgen valt. (BP)

VANDAAG OM 21U IN BASISCHOOL KROONLAAN

2 X JONG MUZIEK

VERSLAG MARC MELIÀ EN HAST

Acht bands, 32 shows verspreid over vier locaties, en meer genres en kruisbestuivingen dan we konden tellen. Het Jong Muziek-luik van Theater Aan Zee bewees nog maar eens dat talent vele gezichten kent, en de sympathieke exemplaren van Marc Melià en Hast horen daar ongetwijfeld bij.

Wanneer we de Catalaanse Brusselaar Marc Melià opzoeken op Youtube, verschijnen zowel ‘Gentle rain 10 hours’ als enkele Boiler Room dj sets bij de suggesties. *Well played*, Youtube, want laat dat ook meteen een vrij accurate omschrijving zijn van deze muziek. Ergens tussen melancholische soundscape en dansbare clubsfeer, kosmische eenzaamheid en gecomponeerde tristesse. Het enige wat hij daarvoor gebruikt is een Prophet 08 synthesizer en een loop pedaal; voor de gelegenheid op TAZ geruggesteund door drums en sobere elektronica. Marc: “Tegenwoordig kan je met muzieksoftware duizend en één trucjes uithalen, maar dat is niet waar het mij om gaat. Die beperking gebruik ik om mijzelf uit te dagen, om een kader te scheppen waarbinnen mijn nummers vorm kunnen krijgen.”

Hoewel zijn concert de dag ervoor werd afgelast door de regen, en diezelfde vochtigheid de dag erna zijn synth ontregelde, zette Marc Melià een van de straffere optredens van de week neer. Muziek die het best gedijt met de ogen dicht, alleen dansend in je kamer, of gewoon in je cd-speler. *On repeat*, uiteraard.

Ook het Gentse Hast wist te overtuigen, zij het met een geheel andere insteek. Dit vijftal studeerde jazz aan het conservatorium, enkel en alleen om daarna te bewijzen dat ze veel meer zijn dan ‘jazzmuzikanten’. Met succes. Hier geen platgereden paden, maar een bijzondere mengelmoe van rock, impro, soundscape en alles daartussen. Saxofonist Rob Banken: “We zijn jazzmuzikanten, maar tegelijk hebben we ook allemaal een gezamenlijke liefde voor rock en punk. Het is enorm leuk om de muziek waar je mee bent opgegroeid een eigen invulling te geven.” Die invulling gaat van een minimalistisch duw- en draai spelletje met een effectpedaal, richting rechttoe rechtaan

rockriffs, om daarna te stranden in een chaotisch duel tussen saxofoon en drums.

Wat daarbij vooral opvalt is hoe goed deze vijf *hasten* (iets met een West-Vlaams lief) op elkaar ingespeeld zijn. "Alles ontstaat heel organisch, vaak op het moment zelf. Doordat we elkaar zo goed kennen is er totaal geen druk. Ieder nummer vindt zijn weg wel, op de een of andere manier. Dat maakt het spannend, maar ook gewoon erg leuk," aldus Rob. Dat ook Hast er op de een of andere manier wel komt, daar zijn wij dan weer van overtuigd. *Hoe bezeh!* (EV)

MARC MELIÀ: VANDAAG OM 20U IN ATELIER KLEINVERHAAL
HAST: VANDAAG OM 17U IN DE STAD (GRATIS)

'IK WEET HET NIET' 2 X VERSLAG 'COCK, COCK... WHO'S THERE?'

Eerste reactie als vrouwelijke TAZette-redactielid na het zien van *Cock Cock... Who's There?*: een man vinden om te horen wat hij van deze docu-performance van de Finse jonge maker Samira Elagoz vond. Twee impressies, dezelfde conclusies? Je leest het hieronder.

♀ *Cock Cock... Who's There?* opent met een intrigerende psychedelische videotrip van verleiding. Daarna: de orde van de dag. Vandaag viert Samira Elagoz met ons haar '*rape anniversary*'. Veel doekjes windt ze daar niet om: niet een, maar twee verkrachtingen gaven aanleiding tot deze voorstelling. Toch gaat die om zoveel meer.

Samira geeft ons inkijk in haar leven na die tragische gebeurtenissen, vandaag een afgesloten hoofdstuk. Als dat enigszins kan tenminste. De Finse raakte gefascineerd door de manier waarop mannen haar aankijken, en besloot een onderzoek naar intimiteit en haar eigen seksualiteit aan te gaan. Een reeks ontmoetingen met willekeurige mannen overal ter wereld was het gevolg. Het rauwe beeldmateriaal illustreert haar live 'levenslezing' en voelt bijna amateuristisch aan, wat alles nog zoveel echter maakt. Eerlijk gezegd ook bijna ondraaglijk om te zien.

In de trant van een generatie jonge makers met autobiografische performances gaat Samira Elagoz nog een stap verder. Slim speelt ze met de verwachtingen van zowel haar subjecten als het publiek. Samira mag zich dan wel kwetsbaar opstellen, toch behoudt ze steeds alle controle. Contrast en gevoel voor ironie zijn daarbij alles. Daar zijn haar ijzige kalme verschijning en *clevere* montagewerk het beste voorbeeld van.

Je geslacht bij deze voorstelling wegdenken blijkt trouwens moeilijk. Zeker wanneer dat hetzelfde is als dat van Samira Elagoz. Kun je je als vrouw op die manier blootgeven – letterlijk en figuurlijk – zonder jezelf in gevaar te brengen? Die vraag alleen al brengt onmiddellijk innerlijk protest teweeg. Anders ook: hoe wil ze hiermee mannen in beeld brengen? En is intimiteit nog intiem doorheen een extreem exhibitionistische lens?

Dit kind van haar tijd geeft in ieder geval stof tot nadenken: over generaties, gender en gevolgen. Dat blijkt dan wanneer je twee dagen na het zien van deze voorstelling de vraag "Wat vond je nu?" nog steeds met "Ik weet het niet" beantwoordt. (PT)

♂ Net zoals Sophie Calle haar hele leven tot het onderwerp van haar kunst maakt, zo beschouwt Samira Elagoz haar liefdesleven als een 'projectje' dat ze in films en voorstellingen documenteert. Op een ijzige, emotionele toon praat ze in de oude Cinema Capitoile verschillende *homemade* videos aan elkaar, waarin ze haar vrienden en (groot)ouders ondervraagt over de verkrachting die ze drie jaar eerder onderging. We zien ook hoe ze uit revanche voor deze *rape* overal ter wereld afspraakjes maakte met vreemde mannen die ze online leerde kennen. Telkens filmde ze de eerste ontmoeting en dus ook de begeerte die deze rare snuiters voor haar tentoon spreidden. *Very 2016* om jezelf zo als *object of interest* op te voeren natuurlijk, en Samira beweegt zich in *Cock Cock... Who's There?* dan ook geregeld op de dunne grens tussen narcistisch exhibiotisme en oprechte kwetsbaarheid.

De voorstelling is het sterkst wanneer ze afwijkt van de Big Brother-aanpak en de banale tafereelen in een artistieke vorm gegoten worden, zoals in de triptiek van drie nevensgeschikte video's waarin Samira tongzoent met onbekende jongens die ze via Tinder ronselde. Door zichzelf zo schaamteloos in beeld te brengen, roept Samira veel vragen op over intimiteit en privacy vandaag de dag en hoe we anderen steeds vaker 'gebruiken' om de eigen lusten te bevredigen of – in haar geval – demonen te overwinnen. Samira mag er dan misschien uitzien als een brave Britney die om '*hit me one more time*' smeekt, maar een van haar dates merkt wel terecht de '*sadness in her eyes*' op. Toch heeft Samira, die ondertussen een vriendje heeft en hem ook opvoert in de video's, geen spijt van haar vreemd liefdesparcours. "*It happened, and it can happen again*". *Cock Cock* is een intrigerend, ontregelend en feministisch portret van een frêle meisje dat haar seksualiteit thematiseert, zelfs als die bizarre kronkels aanneemt. (Filip Tielens)

SAMEN MAKEN WE
MORGEN MOOIER

OVAM

Fostplus

merken aan

EEN DUURZAAM THEATER AAN ZEE

lees meer op

WWW.LANGLEVEOOSTENDE.BE

HET ONTROOSTBARE VERLANGEN NAAR AANWEZIGHEID

VERSLAG DE DEBUTANTEN

Een bekentenis: ik hou niet van praten over boeken. Ik hou van boeken. “Boeken zijn om te lezen, niet om over te leuteren,” poneerde ik wat laat op de avond, tot algemene hilariteit van de TAZette-redactie. Het is dus met enige vooringenomenheid dat ik me naar Vrijsstaat O. begeef voor de allerlaatste De Debutanten. De formule is eenvoudig: beginnende auteurs lezen voor uit hun debuutroman en gaan in gesprek met gastvrouw Friedl' Lesage. BO (bekende Oostendenaar) Johannes Verschaeve voorziet het geheel van muzikale intermezzo's.

Gastauteurs zijn Rebekka de Wit van theatergezelschap De Nwe Tijd en Sven Vitse, criticus, essayist, docent en vrijwilliger van TAZ. Twee auteurs die hun eerste stappen in de literatuur zetten aan de hand van hun gestorven ouders. De ziekte en de dood van respectievelijk Rebekka's moeder en Svens vader staan namelijk centraal in beide debuutromans.

Het fragment van Rebekka de Wit zorgt meteen voor enige beroering, wanneer ze meedeelt dat het wellicht de tweede druk van haar debuutroman *We komen nog één wonder tekort* niet zal overleven. Een criticus had haar namelijk op het idee gebracht dat uitgerekend dit fragment te gekunsteld en ongeloofwaardig aandeed. Het bleek het meest autobiografische fragment van het hele boek te zijn. Zo zie je maar wat er komt van leuteren over boeken: het onterecht schrappen van betoverende boekfragmenten bijvoorbeeld.

De licht parelende, vaak twijfelende en ontwapende persoonlijkheid van de auteur doet me zin krijgen om haar boek te lezen. Zo zie je maar wat er komt van leuteren over boeken: een stijgende boekenverkoop bijvoorbeeld.

Sven Vitse toont een analytischer en beschouwender kijk op zijn eigen werk en zijn debuut *Ondier*. Dat hij door zijn rol als criticus nu zelf bekritiseerd wordt door collegae-critici, onthult hij als een ontluisterende ervaring. “Waarover gaat het?”, vraagt de immer minzame Friedl' Lesage. “Waarover denk je dat het gaat?”, kaatst hij de bal terug. Zo zie je maar wat er komt van leuteren over boeken: van vragen komen geen antwoorden, maar nieuwe vragen.

Wat wij verder graag meenemen uit het gesprek:

“De hele mythe over de narcistische generatie van de kinderen uit de jaren tachtig is een misverstand,” aldus Rebekka de Wit. “Schrijven of creëren vanuit de ik-positie is een vorm die ook een poging tot nederigheid in zich draagt. Het is wellicht veel narcistischer om een groot en ideologisch mensbeeld neer te zetten, dan om vanuit je eigen kleine zelf naar de wereld te kijken.” Vitse beaamt: “Hoe de wereld functioneert kan je het beste aflezen aan jezelf.” Zo zie je maar wat er komt van leuteren over boeken: zo nu en dan worden geïnstalleerde mythes onderuit gehaald.

De hamvraag moet opnieuw gesteld: waarom schrijven zij?

Voor Sven is schrijven een vorm van communiceren. “Het is als een gesprek; als een fles die je in zee gooit in de hoop dat iemand ze vindt.” Een quote om te onthouden en af en toe boven te halen. Rebekka schrijft om alles wat bestaat een plaats te geven. “Ik heb dit boek geschreven om tot de wereld te behoren, niet tot de literaire wereld.” En bovenal, om Peter Verhelst te citeren uit een interview waarin hem dezelfde vraag werd gesteld: “Vanuit het ontroostbare verlangen naar

aanwezigheid.” Een mooier en waarachtiger antwoord op die cruciale vraag vinden wij moeilijk denkbaar.

Dat Johannes Verschaeve een veelzijdig zanger is, dat is algemeen geweten. Graag doen we de volgende bescheiden, constructieve en mogelijks zelfs lucratieve suggestie aan de TAZ-festivalleiding: doop Verschaeves versie van Lucy Loes' 'Zeekapitein' tot TAZ-hymne en pers het op geel vinyl. Ook onze welgemeende lof voor de nooit opdringerige gastvrouw Friedl' Lesage, die haar gasten de tijd en de ruimte geeft om na te denken, zich te bedenken en af en toe even te zwijgen. Verademend, in tijden van hogesnelheidscommunicatie.

Zo zie je maar wat er komt van leuteren over boeken: het valt al eens stukken beter mee dan verwacht. (BP)

EEN BARST EN EEN BROEK VOL GOESTING

VERSLAG KORTFILMS 'THE ALLEGORY OF THE JAM JAR'/'VICTOR'

Filmfestival Oostende selecteerde voor TAZ zes Vlaamse kortfilms, die het voorbije jaar bekroond werden. Elke dag kon je er eentje meepikken in De Klas, hoog en droog in DGP. Elke kortfilm werd voorafgegaan door een potentieel meesterwerkje van de nieuwe lichting masterstudenten Film, geselecteerd door Marc Lybaert.

De kortfilm *The Allegory Of The Jam Jar* van duo-regisseurs en koppel Boris Kuijpers en Ruth Mellaerts gaat over een zakenman die zijn leventje perfect onder controle heeft. Hij woont in een bijna onrealistisch clean en strak appartement waar alles letterlijk wit of zwart lijkt. Hij heeft een voorliefde voor stropdassen, zwarte schoenen en zwarte maatpakken. Zijn schijnbaar perfecte leventje begint langzaam af te brokkelen wanneer hij een barst ontdekt in zijn perfect witte muren, de barst van het leven weliswaar.

De inspiratiebron van de film is *American Psycho* en ook – raar maar waar – een echte 'magische scheur' in de muur, thuis bij de regisseurs. Ze wilden absoluut de bij het grote publiek nog niet zo gekende Peter Degraef (onder meer van *Den elfde van den elfde*) in de rol van de zakenman. Daar tegenover staat de charismatische Louis Talpe als zijn collega-zakenpartner en Maaïke Cafmeyer mag even meedoen als 'vrouw van' op een belangrijk zakendiner met Japanners.

De film is bij momenten grappig, zoals de scène met de sushi-businessdeal. Het is ook genieten van de beelden die al even strak en clean zijn als de woning van het hoofdpersonage. Kantoorgebouwen zagen er nog nooit zo mooi uit. Een mooie reflectie, close ups van een doorlopende espresso en ingeschonken shotjes sterke drank. Een flatgebouw dat een spelletje tetris wordt, is een filmisch pareltje.

Het publiek is enthousiast. Bij de nabespreking met de makers

besluit een man met dit mooie compliment: “Als je het budget van *American Psycho* vergelijkt met dat van jullie, kan ik alleen maar zeggen: *chapeau*.”

Victor over puberteit en ontluikende seksualiteit, is het veelbelovende project van nieuwkomers Niko Himschoot en Lynn Ryssen. Tiernermeisjes en -jongens amuseren zich met elkaar in het zwembad. De nog iets te jonge Victor kijkt naar de knappe meisjes, ook onder water en ziet een koppeltje kussen. Hij wil meedoen en ouder zijn dan hij nog maar is. Tevergeefs probeert hij erbij te horen en indruk te maken op zijn manier. Zonder woorden maar met een sterke expressie slaagt de jonge acteur erin zijn onzekerheid en verlangens over te brengen bij het publiek. De shots zijn goed getimed en brengen op die manier zijn gevoel over naar de kijker. (ADL)

DE EERSTE LEZING

VERSLAG ‘TUSSEN WOORD EN BEELD’

Onder de noemer Film Aan Zee nodigde Marc Lybaert een aantal jonge filmmakers uit naar TAZ, niet enkel om hun prille werk te tonen, maar ook voor een *table read*, een eerste lezing van hun eigen kortfilmscenario. Studenten Schrijven, Film en Drama van het RITCS legden hun scenario voor aan professionele en beginnende acteurs die het zonder enige voorkennis lazen. Scenarist en docent Rik D’Hiet trok het afstandende van de eerste lezing open voor het publiek.

Dat publiek kreeg drie kortfilmscenario's te horen, in drie uiteenlopende genres. Dat klinkt misschien wat slaapverwekkend, maar bleek het allerminst te zijn. Als toeschouwer hoorde en zag je de acteurs zoeken naar de juiste toonzetting. Het ene scenario was al beeldender dan het andere. De scenarist en het publiek hoorden hoe een tekst voor het eerst aarzelend tot leven kwam. Interessant ook hoe ongeloofwaardige wendingen in een eerste lezing aan het licht komen: de *table read* als lakmoesproef en detector.

Wij zagen een leescast met Tuur De Weerd en Hilde Heijnen aan het werk met een film noir, een dramedy en een comedy, het ene scenario al beeldrijker dan het andere. Een fijne *inside*-ervaring, ook voor leken, onder meer dankzij de persoonlijke anekdotes van de acteurs over hoe een eerste lezing de koers van een filmproces mee bepaalt. (BP)

DIKKE FREDDY

AAN VANNESSA VENS, DE ANGELA MERKEL VAN HET OCMW VAN OOSTENDE

Geachte mevrouw, beste Vanessa,

Ten einde mijn leefloon niet kwijt te spelen hadden uw diensten mij gevraagd om verslag uit te brengen van mijn oprechte pogingen om werk te vinden. Ziehier mijn ervaringen.

Mijn sollicitatie om bij de voetbalbond Marc Wilmots op te volgen is op niets uitgedraaid. Ik dacht altijd dat voetbal met de voeten gespeeld werd, maar een lange arm is blijkbaar toch het belangrijkste om bij de voetbalbond binnen te geraken.

Ik heb ook gepostuleerd om bij de NMBS Jo Cornu op te volgen. Ik had om mijn bekwaamheid te bewijzen een uitgewerkt voorstel ingediend om de fluitjes van de conducteurs af te schaffen. Het is toch niet te begrijpen dat conducteurs in het computertijdperk op een onnozel fluitje moeten blazen om een trein te laten vertrekken. Veel vertragingen zijn trouwens te wijten aan het feit dat conducteurs hun fluitje kwijt gespeeld zijn. Maar blijkbaar is de NMBS niet geïnteresseerd in stiptheid en modernisering, want ik kreeg als antwoord dat mijn profiel niet past bij de functie. Terwijl ik altijd heb gedacht dat het bij wet verboden is om iemand op zijn uiterlijk te beoordelen.

Ik heb bij minister Ben Weyts gesolliciteerd om de praatpalen die langs de autostrades staan te verwijderen. Ik had in de gazet gelezen dat die praatpalen weg moeten en ik heb de minister laten weten dat ik ze wil weghalen voor de helft van de prijs van de goedkoopste offerte die hij binnenkrijgt. Ik ben er zeker van dat ik er dan nog goed aan uit zal kunnen. Ik ken enkele ervaringsdeskundigen die me bij dit werk kunnen helpen en de praatpalen zelf zou ik kunnen verkopen aan de directeur van Theater Aan Zee; die mens maakt van alles kunst. Maar minister Ben Weyts heeft niet de beleefdheid gehad om mijn schrijven te beantwoorden.

Ik heb ook deelgenomen aan het ingangsexamen om voor dokter te studeren, maar dat is op niets uitgedraaid. Na alles wat ik heb meegemaakt in dokterskabinetten dacht ik over de nodige bekwaamheden te beschikken. Maar er is op dat examen niks gevraagd over gezwollen voeten, jeukende vingers, tintelende tenen, oprispingen, en dergelijke meer. Er waren alleen wiskundevragen. Ik begrijp nu wel waarom dokters zo goed rekeningen kunnen uitschrijven terwijl ze mij voortdurend mismeeisteren.

Ik heb mij tenslotte aangeboden bij Fien Sabbe en Anna Luyten, de twee rijzige madammen die in het programma *Uitgelezen* op het podium zitten. Ik zou daar op mijn eentje verschillende afleveringen kunnen vullen door er uitbundig te vertellen over het boek *Job* van Joseph Roth dat ik in een boekenruilkastje heb gevonden. De madammen waren vereerd en zoals altijd heel vriendelijk, maar ze zegden mij dat ze mij niet konden gebruiken omdat ze andere plannen hebben. Het is echt wel het soort madammen waar ge niet aan vraagt wat die andere plannen dan wel zijn.

Me dunkt dat ik met dit alles voldoende bewijs geleverd heb van het feit dat ik mijn traject wil laten floreren. Eerlijk gezegd ben ik gelukkig dat ik nergens werd aangenomen want dan had ik mijn leefloon echt verloren.

Vertrouwend op een goede en prettige voortzetting van onze samenwerking, groet ik u met de meeste Hoogachting,

Dikke Freddy

'WELKOM. HIER WOONT DE REIZIGER.'

VERSLAG 'BLABLABLA' (FAMILIEPARK)

BlaBlaBla laat kinderen rondlopen in het huis van 'de reiziger'. Hij woont in een houten constructie die bestaat uit zes compartimenten. Je kruipt binnen langs het taallawnehuis waar je kan voelen aan grote letters in mousse. Daarna is het opletten om niet verstrikt te raken in een web van zwarte gespannen elastieken. Want in dit 'vang-net-huis' vangt de reiziger "de dieren die hij dooddoet, opsmikkelt en mist". In het jachttrofeeën-huis hangen de wanden vol opgezette (pluchen) dierenkoppen "die hier niet mee zijn opgezet". Je worstelt je een weg door de lange, witte gordijnen van het warmte- en zachtheidshuis – een ruimte waar te veel gedachten hangen – en komt het wolkenhuis binnen. In dit 'spiegelpaleis' zie je alleen maar jezelf, de kruinen van de bomen en de (op dat moment) knalblauwe hemel. Een plek om in weg te dromen.

Intussen dwaalt de reiziger verward rond zijn huis, in gele regenjekker met kap op, zelfs nu de zon schijnt. Hij is het noorden kwijt. Zijn reisgerief - duikbril, snorkel, gasvuurtje, kopje, bord, een oude radio, gitaar, en zonnebril – gooit hij af en toe de lucht in en benoemt daarbij de dingen, zij het telkens fout. Hij stelt de kinderen absurde vragen als: "Waar heb je het huis gelegd?". "Als je je huis zoekt, moet je misschien naar je ouders bellen," weerklinkt dé oplossing uit het publiek. *BlaBlaBla* doet kinderen creatief omgaan met taal. (ADL)

VANDAAG EN ZA 6/8 DOORLOPEND TUSSEN 13U30-14U45 EN 16U-17U15

'MUZIEK, DAT IS EEN ZAKDOEK VOOR UW TRANEN BINNENIN'

VERSLAG 'SONDERLICH EN ZONEN' (FAMILIEPARK)

De woonwagen midden in het familiepark wekt – terecht – de nieuwsgierigheid van voorbijgangers. "Is hier een waarzegster?" Het antwoord luidt "neen", maar bij nader inzien schuilt in deze voorstelling van Theater Tieret best veel waarheid.

De woonwagen blijkt het onderdak van twee broers en hun jongere zus: Sonderlich en Zonen. Hun specialiteit als familiebedrijf? Tranen, liefst bittere. Trots wordt de collectie voorgesteld door zoon Mechelem, maar aan dat verhaal gaat een veel langere geschiedenis vooraf: die van vader Aaron Jeremia Sonderlich.

Meestertellers Joost Van den Branden en Laurian Callebaut zorgen "voor al uw tranen groot en klein". Een lach is bij de Sonderlichs trouwens ook nooit veraf. Hun genereuze gebaren, sterke stemmen en schitterend samenspel laten vanaf minuut één niemand meer los. Muzikale ondersteuning komt van Piet Decalf, die het geheel in klezmer-balkansfeer extra levendig en breekbaar tegelijk maakt. Immers: "Muziek, dat is een zakdoek voor uw tranen binnenin." (PT)

DAGKLAPPER: VRIJDAG 05/08/2016

DRL	ABSENT IMAGES	SARAH VANHEE	INFOSTAND LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS	
10-02U	DRL	5 ontworpen posters waarmee vluchtelingen in hun eig taal worden aangesproken	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS	
10-13U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS	
11-19U	DRL	FAMILIEPARK	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK	DIVERS
11-20U	DRL	EXPO HIP HIP FLAVORIA	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	GRATIS
11U00	180'	ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	€14.00
11U00	60'	BEKENDMAKING NOMINATIES ENSORS	FFO	CC DGP/PANORAMA	FILM	GRATIS
11U00	60'	APÉRO POËZIE	TOM LANOYE/PAUL SNOEK	VRIJSTAAT 0.	LITERATUUR	UV
11U00	180'	EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
11U00	30'	POST PRESENT FUTURE (FILM)	RUTH CROSS	CC DGP/KLAS	RAND	GRATIS
11U30	45'	FRIE MALINE (VERSE VIS FINALIST)	FRIE MALINE	FORT NAPOLEON	MUZIEK	UV
11U30	30'	THEATERWEEK TOONMOMENT (4-6J)	DE GROEIBOOM	ZIE TAZETTE	WORKSHOPS	GRATIS

14-17U	40'	#1 HOLLOW Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
15U00	180'	ALTERNOMADEN Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
15U00	80'	CHET Tom Vermeir brengt, samen met 3 muzikanten, een ode aan zijn muzikale held Chet Baker.	COMPAGNIE CECILIA	LOODS NMBS	THEATER	UV
15U00	180'	EGONOMADEN Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	€14.00
15U00	60'	THEATERWEEK TOONMOMENT (6-14J) Het resultaat van een week vol theaterworkshops wordt voorgesteld aan het grote publiek.	DE GROEIBOOM	ZIE TAZETTE	WORKSHOPS	GRATIS
16-23U	DRL	POST PRESENT FUTURE (INSTALLATIE) Vijf jaar geleden kregen bezoekers de kans om een brief te sturen naar hun toekomstige zelf. Nu is Ruth terug mét de brieven van toen.	RUTH CROSS	VRIJSTAAT O.	RAND	GRATIS
16U00	60'	WARMHOUWE Solotheater zoals het hoort: eigenzinnig, overtuigend, grappig en ontroerend	RAMONA VERKERK	CKG KAPOENTJE	THEATER	UV
16U00	50'	WHEN EVERYTHING IS HUMAN... Met behulp van gips doet Wild Vlees een beeldend en fysiek onderzoek naar het bestaan in zijn zuiverste vorm.	WILD VLEES	KAZ	THEATER	UV
17U00	45'	HAST Een mindblowing, earblowing, heartblowing instrumentaal band met roots in jazz, rock en impro.	HAST	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
17U00	60'	MULTIVERSE Een multifunctionele DJ pompt de beste hits naar boven en al lopend en zingend ontstaat een levend kleurenwiel.	LOUIS VANHAVERBEKE/CAMPO	ENSORINSTITUUT	THEATER	€12.00
17U00	90'	REVUE HIP HIP FLAVORIA Retrospectieve voorstelling met een liveband en dagelijks wisselende gastacteurs en -muzikanten	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	€12.00
17U00	50'	SALUT COPAIN Een monoloog die eigenlijk een dialoog wil zijn. Dounia gebruikt taal als medium om op scène te wankelen en te bevragen.	DOUNIA MAHAMMED	BASISSCHOOL VERMEYLEN	THEATER	€9.00
18-21U	40'	#1 HOLLOW Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
18U00	40'	AHIMÈ Een muzikale zoektocht naar de schoonheid in liefdespijn.	TOM GOOSSENS	CAZ	THEATER	UV
18U00	65'	COCK, COCK...WHO'S THERE? (18+) Docuvoorstelling over intimiteit en geweld die dwingt tot nadenken	SAMIRA ELAGOZ	CINÉ RIALTO	THEATER	UV
18U00	30'	POST PRESENT FUTURE (FILM) Vijf jaar geleden schreven bezoekers van TAZ een brief naar zichzelf, vijf jaar later worden deze door Ruth Cross aan hen terugbezorgd. De eerste reactie bij het openen van hun brief wordt gefilmd en wordt in een kortfilm vertoond.	RUTH CROSS	CC DGP/KLAS	RAND	GRATIS
18U00	65'	SNEEUWLICHT Theatervoorstelling rond het leven en werk van beeldend kunstenaar Hugo Veldt	H. DESMET/A. JOCHEMS/B. KELCHTERMANS	CC DGP/ATELIER +1	THEATER	€9.00
19U00	60'	WARMHOUWE Solotheater zoals het hoort: eigenzinnig, overtuigend, grappig en ontroerend	RAMONA VERKERK	CKG KAPOENTJE	THEATER	UV
19U30	80'	1 : 1 Als je zou kunnen kiezen, wie zou je dan - geweest - zijn? Welke levens zou je leiden?	AREND PINOY	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
19U30	50'	DE BELOFTE VAN CLERMONT-FERRAND Een fascinerend liefdesverhaal over de kracht van het herinneren, dat zowel pijn als plezier met zich meebrengt.	LIES VANDEBURIE	H. BAELSKAAI 18	THEATER	UV
20U00	100'	HET HAMILTONCOMPLEX (13+) Een voorstelling met 13 meisjes van 13 jaar en een bodybuilder waar niks is wat het lijkt	HETPALEIS/SONTAG	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
20U00	45'	MARC MELIÀ Marc Melià neemt je mee op een trip die bij elke beluistering avontuurlijker wordt. Het doet je dansen en stilstaan. Stilstaand dansen. Dansend stilstaan.	MARC MELIÀ	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK	€5.00
20U30	120'	PRIVACY (16+) (BELGISCHE PREMIÈRE) Een filosofisch huis, tuin en keukengesprek over de vraag 'Hoeveel intimiteit kan een mens verdragen?'	DE WARME WINKEL/WUNDERBAUM	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	UV
21U00	60'	AMBUSH Vier visies op macht, op vier verschillende momenten in de tijd.	R'M AHARONI	BASISSCHOOL KROONLAAN	THEATER	€9.00
21U00	90'	DATUMLOZE DAGEN Een moeilijke vader-zoonrelatie is het uitgangspunt van deze voorstelling.	TOM JANSEN	ROYAL ASTID	THEATER	UV
21U00	45'	MOORE BACON! Een bloot lichaam, onderworpen aan een spel met licht, manifesteert zich, zwevend in een duistere ruimte waarvan de randen niet zichtbaar zijn.	KOBE CHIELENS/BOSSE PROVOOST	ATHENEUM	THEATER	€9.00
22U00	65'	COCK, COCK...WHO'S THERE? (18+) Docuvoorstelling over intimiteit en geweld die dwingt tot nadenken	SAMIRA ELAGOZ	CINÉ RIALTO	THEATER	UV
22U00	60'	ER WORDT NAAR U GELUISTERD (TRY-OUT) In deze try-out legt Wim Helsen zijn oor te luisteren bij uw binnenste	WIM HELSEN	VREDEGERECHT	THEATER	UV
22U00	50'	KLUSTER Muziektheater vol indrukken van de leefwereld van de hedendaagse mens op deze wereld	ELIAS VANDENBROUCKE/GODE KEMPEN	MIGO	THEATER	UV
22U30	45'	NAGESPREK PRIVACY (16+) Don Verboven, ex-programmator Jong Theater 2001-2003, gaat na de voorstelling in gesprek met de acteurs.	DON VERBOVEN	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	GRATIS
22U30	45'	BLOW Een trio straatmuzikanten op de Gentse Feesten. Alle drie in zwarte overall en met witte maskers op en niemand die weet wie ze zijn.	BLOW	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€5.00
24U00	90'	FANTAZIO Een surrealistische dichter, uitvoerder en instrumentalistische beeldenstormer. Meet Fantazio.	FANTAZIO	CC DGP/LOKETTENZAAL	MUZIEK	€10.00

TWINTIG JAAR TAZ IN TIEN SONGS MUZIEKSELECTEUR JAN DUCHEYNE BLIKT TERUG

De TAZette vroeg mij om aan de hand van tien nummers de afgelopen jaren op TAZ in herinnering te brengen. Ik ga dit op heel persoonlijke wijze doen, maar toch trachten rekening te houden met wat de medewerkers en bezoekers van TAZ zouden kunnen hebben onthouden.

#9 Als men mij zou vragen welke editie van TAZ de meest memorabele ooit was, dan zou ik wellicht antwoorden: die van 2012. Eerst en vooral omdat mijn geliefde An De Winter toen nogal serieus zwanger was van het *dynamic duo* Titus & Boris. Ook mijn dochter Emma, die toen dertien was, begon zich meer te interesseren voor de voorstellingen en was een vaste gaste in ons arendsnest in het nu reeds zo vertrouwde park: dat van de Radio TAZ in de kiosk (wat een huzarenstukje toch van Kamiel en zijn technische kompanen, de mannen van de bliksemsnelle op- en afbouw – om daar in die kiosk ieder jaar een compleet platform te bouwen, met ook nog eens een bar onder). Fenomenaal was dat. Het uitzicht! De interviews! Met onder anderen de toen pas begonnen zussen Van den Eede, Roland die 'All Along The Watchtower' aanvroeg, Mauro die als Mauritz Pauwels een hilarisch interview ten beste gaf, collega Kevin Bellemans op zijn best, zeker toen Sebastien Dewaele langskwam voor de goed-nieuwsshow... Radio TAZ wordt gemist op TAZ, en ik mis het ook. Maar goed, er is een plan in de maak. En hopelijk blijkt dat een goed plan te zijn en zitten we volgend jaar pakweg boven op het schoon verdiep, waar nog veel plaats is om iets te doen... Dit gezegd zijnde was 2012 bovenal de editie van Braakland/ZheBilding (nu: Het Nieuwstedelijk). Wat een schitterend gezelschap. Dit jaar viel mij zelfs de grote eer te beurt om peter te mogen worden van de mooiste pasgeborene van het jaar Florent Van Aken, zoon van Adriaan en Hannelore. Het klikte geweldig tussen ons en ik werd prompt hun huis-dj op het fantastische *Vermaak na Arbeid*, hun eigen minifestival in OPEK, Leuven. Adriaan deed mij hun schitterende compilatie-cd cadeau en ik kan niet kiezen voor één nummer: 'Highway', 'Rails', 'Easy Come, Easy Go', 'Dreaming', 'Appartementje'... Dus *voilà*, nummer negen in deze terugblik is een ganse cd: de compilatie *2004-2012* van Braakland/ZheBilding. Nog steeds verkrijgbaar bij het gezelschap. Daarvoor kunt u mailen naar info@hetnieuwstedelijk.be. Of u koopt hem gewoon wanneer u bij één van hun voorstellingen de pretkoffer in het oog krijgt! (JD)

CHECK OOK ZEKER DEZE SELECTIE VAN DE MUZIEKSELECTEUR
ONLINE: SPOTIFY-USER: 1196975352 / PLAYLIST:
4Y9LLAMKWYFYI2SFDBWCOA

TELEX

Tijdens Theater Aan Zee stelt Filmfestival Oostende de genomineerden van de Ensors voor en licht ze al een tip van de sluier op van het programma. Het filmfestival vindt plaats van 9 september tot 17 september 2016. De bekendmaking van de genomineerden voor de Vlaamse filmprijzen vindt vandaag plaats om 11 uur in de Panoramazaal van cc De Grote Post. Toegang is gratis.

Vandaag en morgen kan u gaan kijken naar de kortfilm over het artistiek project *Post, Present, Future* van de Britse kunstenaar Ruth Cross. De film toont de kleine intieme momenten waarop de ontvangers voor het eerst hun envelop open doen. Vandaag om 11 en 18 uur en morgen om 11 uur in Vrijstaat O.

Theater Aan Zee draagt ecologische verantwoordelijkheid hoog in het vaandel. Tijdens deze editie zijn de papieren drankenlijsten boven de bar vervangen door krijtborden. Een kleine ingreep om nodeloze papierverspilling terug te dringen.

Voor al je fietsproblemen kun je terecht in het mobiele fietsatelier van Kamp Noord, aan de hoofdingang van cc De Grote Post. Hier vind je al het nodige materiaal om je stalen ros te herstellen. Je kunt er je fiets ook een heuse make-over geven! Kamp Noord is gratis te bezoeken tot en met zaterdag, telkens van 10 tot 13 uur.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Daan Borloo, Ewoud Vermote, Arno Boey, Phéline Thierens, Lisa Tahon, Anneleen De Leyn, Simon Vandekerckhove

Foto's: Jolien Fagard, Inge Baes, Steven Heene, Jules August

VU: TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A 8400 OOSTENDE

MANMADE

HEDENDAAGSE KUNST
OVER DE RELATIE TUSSEN MENS EN AARDE
RAVERSYDE ANNO 1465, 11 JUNI – 2 OKTOBER 2016

www.raversyde.be